

1884 - 1944

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم

گروه زیست شناسی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی زیست شناسی - علوم گیاهی گرایش سیستماتیک گیاهی

تاکسونومی و سیتوتاکسونومی جنس *Eremopoa* Roshev. در ایران

استادان راهنما:

دکتر محمد رضا رحیمی نژاد

دکتر حجت الله سعیدی

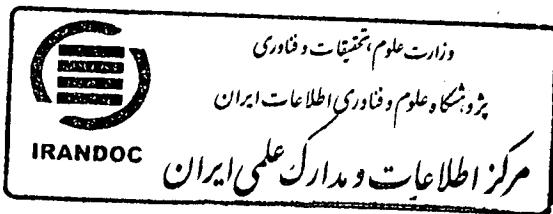
استاد مشاور:

دکتر مصطفی اسدی

پژوهشگر:

سرور رحمانیان

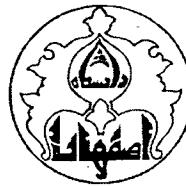
اسفند ماه ۱۳۹۰

۱۵۸۴۱۷

۱۳۹۰/۳/۱۶

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات،
ابتكارات و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع
این پایان نامه متعلق به دانشگاه اصفهان است.

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم

گروه زیست شناسی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته زیست شناسی گرایش سیستماتیک گیاهی
خانم سرور رحمانیان تحت عنوان

بررسی تاکسونومی و سیتوتاکسونومی جنس *Eremopoa* Roshev. در ایران

در تاریخ ۸۹/۱۲/۷ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه ...^{محاذی}... به تصویب نهایی رسید.

امضا
امضا
امضا
امضا
امضا

۱- استاد راهنمای اول پایان نامه دکتر محمدرضا رحیمی نژاد با مرتبه علمی استاد

۲- استاد راهنمای دوم پایان نامه دکتر حجت الله سعیدی با مرتبه علمی استادیار

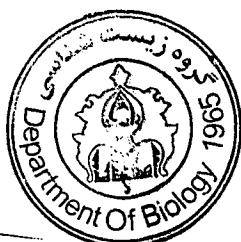
۳- استاد مشاور پایان نامه دکتر مصطفی اسدی با مرتبه علمی استاد

۴- استاد داور داخل گروه دکتر سعید افشارزاده با مرتبه علمی استادیار

۵- استاد داور خارج از گروه دکتر مهدی یوسفی با مرتبه علمی استادیار

امضای مدیر گروه

احمد سلطانی

تقدیم:

به روح والای پدرم
که احساس زیبای آموختن را در وجودم نهاد.

به زیبایی دنیا، مادرم
تنها به خاطر بودنش

به معلم توانا، استاد یگانه علم و اخلاق، دکتر رحیمی نژاد

به شکیبای بی صیریم، امیدواری نامیدیم و پناه لحظه
های سخت، همسرم

هوالعیم

ای هستی بخش وجود، مرا بر نعمات بیکران توان شکر نیست، از اینکه یاریم نمودی تا مرحله دیگری از تحصیل را پشت سر گذارم از تو سپاسگزارم. الها مرا یاری فرماتا دانش اندکم گامی می باشد برای تجلیل از تو و درک بهتر و متعالی ساختن زندگی خود و دیگران.

سپاس از روح بلند پدرم که چون بود قدر داشتنش را ندانستیم و اکنون که کوچ غم انگین او سایه اندوه بر دلمان نشانده، توان جبران نداریم.

سپاس از مادر عزیزم به حافظ زحماتی که متتحمل شد تا رویش نهال کوچک زندگی خویش را نظاره گر باشد.

سپاس فراوان از همسری که بودنش مایه‌ی افتخار و صبوریش مانع خستگی هایم بود، تشکر به حافظ صبوریش

با تشکر فراوان از محضر استاد توانا، مهریان و شکیبی، جناب آقای دکتر رحیمی نژاد به حافظ راهنماییهای بی دریغشان، امید که نا امیدشان نکرده باشم.

قدرتانی و سپاس از اساتید محترم و بزرگوارم جناب آقای دکتر سعیدی و جناب آقای دکتر اسدی به پاس راهنمایی های ارزنده که راهگشای من در انجام پایان نامه بود.

سپاس از جناب آقای دکتر افشار زاده و جناب آقای دکتر یوسفی که زحمت تصحیح و داوری پایان نامه را تقبل فرمودند.

با تشکر فراوان از تمامی اساتید دوران تحصیل و دانشجویانی که در تحقق اهداف علمی یاری گرم بودند.

چکیده:

طایفه Poaceae از خانواده گندم (Poaceae) دارای ۱۳۵ جنس مرتعی است که *Eremopoa* یکی از آنهاست. مطالعات انجام شده بر روی این جنس به دقت جنس های مهم این طایفه همچون *Poa* و *Festuca* نمی باشد. منابع مختلف واحد های گونه ای و فرو گونه ای متفاوتی برای این جنس معرفی کرده اند، بنابراین مطالعات ما با هدف اصلاح موقعیت تاکسونومیک این جنس و کمک به نگارش دقیق فلور ایران و ارزیابی میزان تنوع درون و بین جمعیتی گونه های این جنس در ایران بر پایه صفات ریخت شناختی و سیتولوژی صورت پذیرفت. جهت انجام این بررسی از نقاط مختلف ایران نمونه برداری صورت گرفت. جمع آوری ها در بهار و تابستان ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ انجام شد. در این مطالعه تعداد ۹۵ نمونه جمعیتی که به صورت نمونه هرباریومی جمع آوری شده بودند، مورد مطالعه قرار گرفت. پس از انتخاب صفات کیفی دو حالت، ۹۵ فرد گردآوری شده مورد مطالعه قرار گرفتند. مطالعه به کمک میکروسکوپ استریو (لوپ) و کاغذ میلی متری و چشم غیر مسلح صورت پذیرفت. سپس داده های کیفی به صورت ماتریس داده های خام تنظیم شد و با استفاده از روش های مختلف مرتب سازی دندروگرام هایی توسط نرم افزار NTSYS ترسیم گردید. همچنین بررسی پهنه میتوزی ۷ جمعیت از گونه *E. persica* بر اساس روش آقاییوف انجام شد. به طور کلی بر اساس مشاهدات حاصل از بررسی های صفات ریخت شناسی و بررسی سیتولوژی نتیجه گیری شد که جنس *Eremopoa* در ایران با ۴ گونه میتوزی *E. persica* var. *E. medica* و *E. nephelochloides* *E. bellula* *E. persica* و سه واریته *E. persica* var. *oxyglumis* و *E. persica* var. *songarica* و *persica* عدد دیپلولئید ۲۸، ۲۱، ۱۴ در ایران می باشد که اولین بار سطح تربیلولئیدی ذر این جنس مشاهده گردید.

کلید واژه ها: *Eremopoa* ، تاکسونومی، سیتولوژی، ایران

فهرست مطالب

فصل دوم: ریخت شناسی

۱۵	مقدمه -۱-۲
۱۶	ریخت شناسی خانواده Poaceae -۲-۲
۱۷	ریخت شناسی طایفه Poeae -۳-۲
۱۸	بر اساس صفات ریخت‌شناختی کلید شناسایی جنس‌های طایفه Festuceae -۴-۲
۱۹	
۲۰	ریخت شناسی جنس Eremopoa -۵-۲
۲۱	-۱-۵-۲ ریخت شناسی واریته <i>E. persica</i> (Trin.) Roshev. var. <i>persica</i> Bor
۲۲	-۲-۵-۲ ریخت شناسی واریته <i>E. persica</i> (Trin.) Roshev. var. <i>songarica</i> (Schrenk) Bor
۲۳	-۳-۵-۲ ریخت شناسی گونه <i>E. bellula</i> Regel
۲۴	-۴-۵-۲ ریخت شناسی گونه <i>E. medica</i> H. Scholz

صفحه	عنوان
۲۳	<i>E. nephelocheloides</i> Roshevitz ۵-۵-۵-۲- ریخت شناسی گونه
۲۳	<i>E. oxyglumis</i> (Boiss.) Roshev. ۲-۵-۶- ریخت شناسی گونه
۲۴	۲-۶- اهداف ریخت شناسی
۲۴	۲-۷- مواد و روش ها
۲۶	۲-۸- مشاهدات
۲۶	۲-۱- مشاهدات حاصل از بررسی صفات کیفی در جنس <i>Eremopoa</i>
۲۸	۲-۲- مشاهدات حاصل از بررسی صفات کمی در جنس <i>Eremopoa</i>
۳۲	۲-۹- بحث و نتیجه گیری ریخت شناسی
فصل سوم: سیتوالوژی	
۳۵	۳-۱- مقدمه
۳۶	۳-۲- سیتوتاکسونومی در خانواده Poaceae
۳۶	۳-۳- سیتوتاکسونومی در طایفه Festuceae
۳۷	۳-۴- سیتوتاکسونومی جنس <i>Eremopoa</i> Roshev.
۳۷	۳-۵- اهداف بخش سیتوالوژی
۳۷	۳-۶- مواد و روش ها
۳۹	۳-۷- مشاهدات سیتوالوژی جنس <i>Eremopoa</i>
۴۴	۳-۸- بحث و نتیجه گیری سیتوالوژی
فصل چهارم: نتیجه گیری و پیشنهادات	
۴۵	۴-۱- مقدمه
۴۵	۴-۲- مروری بر تاریخچه تاکسونومی جنس <i>Eremopoa</i> Roshev. در ایران
۴۶	۴-۲-۱- نتیجه گیری نهائی: موقعیت تاکسونومیک جنس <i>Eremopoa</i> در ایران
۴۶	۴-۳- پیشنهادها
۶۵	۴- منابع و مأخذ

فهرست شکل ها

صفحه	عنوان
۳۰	۱-۲ دندروگرام حاصل از بررسی ۳۳ صفت کیفی در ۶۳ جمعیت بر اساس ضریب شباخت SM
۳۱	۲-۲ دندروگرام حاصل از ۳۳ صفت کیفی در ۶۳ جمعیت بر اساس ضریب شباخت Jaccard
۳۲	۳-۲ تفاوت در واگرایی و همگرایی گلچه در سنبلک
۳۳	۴-۲ تنوع در تعداد گلچه در سنبلک در جنس <i>Eremopoa</i>
۳۴	۵-۲ تفاوت در اندازه و برومندی گونه های جنس <i>Eremopoa</i>
۴۲	۱-۳ پنهنه های کروموزومی و کاریوتایپ مربوط به بررسی کروموزومی دو تاکسون <i>persica</i> و <i>songarica</i>
۴۴	۲-۳ -کاریوگرام مربوط به جمعیت شماره ۱۸ متعلق <i>E. persica var. songarica</i>
۴۹	۱-۴ شکل عمومی و جزئیات <i>E. persica var. persica</i>
۵۰	۲-۴ -نمونه از <i>E. persica var. persica</i> در هرباریوم TARI
۵۲	۳-۴ تصویر شکل عمومی و جزئیات <i>E. persica var. songarica</i>
۵۳	۴-۴ -نمونه از <i>E. persica var. songarica</i>
۵۵	۵-۴ -نمونه سین تیپ از <i>Poa persica Trin. var. oxyglumis</i>
۵۶	۶-۴ تصویر شکل عمومی و جزئیات <i>E. persica var. oxyglumis</i>
۵۷	۷-۴ دامنه انتشار جمعیت های متعلق به سه واریته از گونه <i>E. persica</i> در ایران
۵۸	۸-۴ شکل عمومی و جزئیات <i>E. bellula</i>
۵۹	۹-۴ دامنه انتشار جمعیت های متعلق به گونه <i>E. bellula</i> در ایران
۶۰	۱۰-۴ نمونه تیپ گونه <i>E. medica</i> در <i>Museum botanicum. Berolinense</i>
۶۱	۱۱-۴ شکل عمومی و جزئیات <i>E. medica</i>
۶۲	۱۲-۴ دامنه انتشار جمعیت متعلق به گونه <i>E. medica</i> در ایران
۶۳	۱۳-۴ شکل عمومی و جزئیات <i>E. nephelochloides</i>
۶۴	۱۴-۴ دامنه انتشار جمعیت متعلق به گونه <i>E. nephelochloides</i> در ایران

جداول
فهرست جداول

صفحه

عنوان

- ۱-۱ نمونه های هرباریومی و جمعیتی جمع آوری شده جنس *Eremopoa* از ایران ۸
- ۱-۲ چند صفت مهم برای جدایی جنس *Eremopoa* از جنس های نزدیک ۲۱
- ۲-۱ صفات ریخت شناسی کمی و کیفی مطالعه شده در جمعیت های مورد بررسی در جنس *Eremopoa* ۲۵
- ۱-۳ طرح (Levan et al. 1965) در خصوص دسته بندی کروموزوم ها ۳۹
- ۲-۲ مشاهدات حاصل از بررسی عدد کروموزومی ۷ جمعیت متعلق به جنس *Eremopoa* در ایران ۴۰
- ۳-۲ جدول نتایج حاصل از تحلیل کاریوتایپی جمعیت شماره ۱۸ گونه *E. persica* var. *songarica* ۴۳

فصل نخست

مقدمه

۱-۱- معرفی خانواده Poaceae Barnhart (Gramineae Juss.)

خانواده Poaceae (گندم) یکی از بزرگترین خانواده های گیاهان گلدار است که بیش از ۷٪۲۰ از خشکی های زمین را پوشانده است. این خانواده دارای بیش از ۷۰۰ جنس و حدود ۱۰۰۰ گونه می باشد (Subrahmanyam 1997) که حدوداً ۱۲۰ جنس آن در ایران دیده شده است.

گیاهان این خانواده بسیار به همدیگر شبیه می باشند. این خانواده احتمالاً تک نیا است و با داشتن قطعات گل کاهش یافته و آندوسپرم نشاسته ای از سایر گروه های تک لپه ای متمایز و از سازگاری اکولوژیک بهتری نسبت به دیگر خانواده ها برخوردار است. بسیاری از گونه های گندمیان با انتشاری جهانی در ساوان ها، چمن زارها یا مرغزارها، در استپ ها و مراتع کوهستانی حضور دارند (Kellogg 1998).

از نظر غذایی برای انسان و حیوانات در درجه اول اهمیت قرار دارد. ارزش اقتصادی این گیاهان از نظر غذایی، مرتقی، صنعتی، دارویی و زینتی بسیار زیاد است. غلات شامل گونه هایی: از *Oryza L.* (برنج)، *Sorghum Moench* (سورگوم) و دانه های *Zea L.* (ذرت)، *Hordeum L.* (تریکوم) و *Triticum* (گندم)،

دیگری مانند *Avena* L. ، *Pennisetum* Pers. *Setaria* Beauv. *Panicum* L. (بولاف) ،

Seclae L. (چاودار) ، ارزش زیادی برای انسان دارند (کریمی ۱۳۷۱)

این خانواده به دلیل ژنوم‌های با ارزش و دورگه‌گیری‌هایی که در جنس‌های این خانواده وجود دارد (Stace 1989). در مطالعات سیستماتیک دارای پیچیدگی‌هایی است. در خانواده Poaceae سطوح مختلف پلوئیدی از

دیپلوئید تا اکتاپلوئید و دکاپلوئید گزارش شده است (Stebbins 1971).

هر چند خانواده Poaceae از نظر تعداد گونه پس از خانواده‌های Orchidaceae, Asteraceae و Fabaceae در رتبه چهارم قرار دارد (جود و همکاران ۱۹۹۹) ولی به دلایل زیر از ارزش بیشتری برخوردار

است:

— ۱/۳ از سطح مرتع را به خود اختصاص داده و همچنین غلات مهمترین غذای اکثر جمعیت دنیا می‌باشد.

— سازگاری آن نسبت به تغییرات شرایط محیط بسیار زیاد است.

— با وجود جانوران علف‌خوار و انسان دارای قابلیت سازش و بقاء می‌باشد.

— تنوع فراوان و فرم خاصی را با وجود دارا بودن ساختار ساده از خود نشان می‌دهند.

ابتدایی ترین دانه‌های گرده تیره گندم از پالتوسن و آمریکای جنوبی و آفریقا در ۵۵–۶۰ میلیون سال قبل بدست آمده که این امر همزمان با انقراض دایناسورها می‌باشد (Jacobs *et al.* 1999).

رده بندی خانواده Poaceae

Cronquist (1988)

Class: Liliopsida

Subclass: Commelinidae

Order: Cyperales

Family: Poaceae

APG III (2009)

Division: Monocotyledones

Subclass: Commelinids

Order: Poales

Family: Poaceae

۲-۱- معرفی طایفه (Poeae R. Br. (1814) =Festuceae Dumart. (1823)

طایفه Poeae (1814) توسط Robert Browns معرفی شد. شامل مهمترین گیاهان علوفه‌ای و به این جهت مورد توجه است. اکثر این جنس‌ها گیاهانی علفی با ارزش برای مراتع اند و از نظر غذایی جزء بهترین علوفه در چراگاه‌ها و مراتع محسوب می‌گردند. این طایفه جنس‌های مهم چون *Poa* و *Festuca* را شامل می‌شود. Townsen *et al.* (1968) در فلور ایرانیکا ۲۲ جنس از این طایفه را برای ایران معرفی کرده (Bor 1970) نیز در فلور عراق ۲۰ جنس از این طایفه را معرفی نموده است.

۱-۳- معرفی جنس *Eremopoa* Roshev.

جنس *Eremopoa* در فلور شوروی با ۶ گونه (Roshevitz 1934) توسط *Poa persica* Trin. بر پایه Eremopoa که همگی ترکیب جدید و انتقال از چهار جنس *Poa*, *Festuca*, *Aira*, *Glyceria* بود به شرح زیر معرفی گردید:

1- *Eremopoa multiradiata* (Trautv.) Roshev.

Poa palustis Hegestchw. var. *multiradiata* Trautv. (Trautvetter 1876)

2- *Eremopoa persica*

Poa persica Trin. (Trinius 1831)

3- *Eremopoa oxyglumis* (Boiss.) Roshev.

Poa persica Trin. var. *oxyglomis* Boiss. (Boissier 1884)

4- *Eremopoa songarica* (Schrenk) Roshev.

Glyceria songarica Schrank (1841)

5- *Eremopoa bellula* (Regel) Roshev.

Festuca bellula Regel (1880)

6- *Eremopoa altaica* (Trin.) Roshev.

Aira altaica Trin. (Trinus 1836)

۱-۴- موقعیت تاکسونومیک این جنس در فلورهای مختلف به شرح زیر است:

در فلور اروپا شامل دو گونه *E. songorica*, *E. altaica* (Trin.) Roshev. می باشد. *E. persica*, *E. mardinensis* (Mill), *E. multiradiata*, *E. attalica* (Scholz) ۱۹۸۰ فلور ترکیه شش گونه:

(Davis 1985) *E. songarica*, *capillaris* (Mill), *E. attalica* (Scholz)

فلور پاکستان شامل یک گونه *E. persica* و فلور عراق نیز شامل یک گونه *E. persica* می باشد.

مجموعاً در ۱۶ تاکسون در حال حاضر بر اساس پایگاه داده ای^۱ نام این جنس ذکر شده است:

- *Eremopoa* Roshev.
- *Eremopoa altaica* (Trin.) Roshev.
- *Eremopoa altaica* (Trin.) Roshev. subsp. *songarica* (Schrenk ex Fisch. & C.A.Mey.) Tzvelev
- *Eremopoa attalica* H.Scholz
- *Eremopoa bellula* (Regel) Roshev.
- *Eremopoa capillaris* R.R.Mill
- *Eremopoa glareosa* Gamjun. ex Pavlov
- *Eremopoa glareosa* Gamjun.
- *Eremopoa mardinensis* R.R.Mill
- *Eremopoa medica* H.Scholz
- *Eremopoa multiradiata* (Trautv.) Roshev.
- *Eremopoa nephelochloides* Roshev.
- *Eremopoa oxyglumis* (Boiss.) Roshev.
- *Eremopoa persica* (Trin.) Roshev.
- *Eremopoa persica* (Trin.) Roshev. subsp. *multiradiata* (Trautv.) Tzvelev
- *Eremopoa songorica* (Schrenk) Roshev.

۱-۵- موقعیت تاکسونومیک جنس *Eremopoa* در ایران:

E. arundinacea, *E. persica*, *E. songarica*, *E. oxyglumis*, *E. nephelochloides* ۵ گونه Parsa (1950)

Eremopoa persica را برای ایران به رسمیت شناخت. (Bor 1970) دو گونه *nephelochloides*

و *E. bellula* (Regel) Roshev. (var. *songarica* و var. *persica*) (Trin.) با دو واریته را

^۱ <http://www.ipni.org>

در فلور ایرانیکا برای ایران معرفی نمود. گونه *E. nephelochloides* در سال ۱۹۳۷ جمع آوری شد و آن را توصیف و منتشر کرد؛ البته (Bor 1970) این گونه را در فلور ایرانیکا ذکر ننمود. Roshevitz (1946) گونه *Eremopoa medica* را به این جنس در ایران اضافه نمود. Scholz (1981) میین (۱۳۵۸) در رستنی‌های ایران تنها به گونه *E. persica* اشاره کرده است.

۱-۱-۵-۱- معرفی گونه *E. persica*

Roshevitz (1934) با انتقال گونه *Eremopoa E. persica* جنس *Poa persica* Trin. را تشکیل داد. این گونه نمونه تیپ این جنس می‌باشد که در ایران دارای دو واریته *songarica* و *persica* می‌باشد (Bor 1970).

۱-۱-۵-۱-۱- معرفی *Eremopoa persica* (Trin.) var. *persica* Bor

Bor در سال ۱۹۶۰ این واریته را معرفی کرد. پراکنش آن نواحی مدیترانه‌ای، سوریه، عراق، ترکمنستان، افغانستان، پاکستان و جنگل‌های مرکزی آسیا است. در ایران در اکثر نقاط دیده می‌شود و بیشترین فراوانی را در میان سایر تاکسون‌های این جنس در ایران دارا می‌باشد. برای مثال در نقاط مختلفی از استان‌های مازندران، آذربایجان، کردستان، کرمانشاه، همدان، لرستان، خوزستان، فارس، کرمان، خراسان، تهران، قزوین و سمنان وجود دارد (Bor 1970).

۱-۱-۵-۲- معرفی واریته *E. persica* (Trin.) Roshev. var. *songarica* (Schrenk) Bor

در ابتدا این تاکسون توسط Schrenk (1841) معرفی در این جنس را تحت عنوان *Glyceria songarica* Regel (1852) شد. Grisbach (1852) این جنس را تحت عنوان *Nephelochloa songarica* Regel معرفی کرد. Boissier (1880) *Nephelochloa persica* را واریته‌ای برای گونه *songarica* (1884) Hooker (1896) این واریته را به صورت ترکیب جدید "Poa songarica" درآورد. در سال ۱۹۳۷ Bor گونه *E. persica* (Trin.) Roshevitz را واریته‌ای برای *Poa persica* معرفی کرد. *Poa persica* (Trin.) Roshevitz در سال ۱۹۶۰ Bor را معرفی نمود. و در سال ۱۹۶۰ *Eremopoa* (Schrenk) *songarica* را *songarica* واریته‌ای برای *E. persica* معرفی کرد.

پراکنش این واریته در عراق، ترکمنستان، افغانستان، پاکستان و در نواحی کوهستانی آسیای مرکزی دیده می‌شود. در ایران نیز در نقاط مختلفی از آذربایجان، فارس، کرمان، خراسان و تهران گزارش شده است (Bor 1970).

: E. bellula Regel گونه ۲-۵-۱

این گونه با انتقال گونه *Eremopoa bellula* Regel به جنس *Festuca* Roshevitz(1934) داد.

این گیاه علفی کمیاب و در ارتفاعات بالاتر از ۳۰۰۰ متر یافت می شود. می توان پراکنش این گونه را برای ایران از ارتفاعات بلند نکارمن در شاهروд و در ارتفاعات گوغر بافت در کرمان ذکر کرد. اندازه این گیاه بسیار کوچک می باشد. در افغانستان، پامیر و سوروی سابق نیز وجود دارد و عمدها نزدیک آب می روید (Bor 1970).

: E. medica H. Scholz گونه ۳-۵-۱

H. Scholz (1981) این گیاه را از شمال غربی ایران معرفی نمود. و به دلیل نگارش فلورا ایرانیکا در سال ۱۹۷۰ واضح است که Bor هیچ نامی از آن را در این مجموعه نبرده باشد. شباهت زیادی به *E. persica* دارد اما از آن بزرگتر و تعداد انشعابات فراهمی که در هر گره در سنبله دارد بیشتر است. (Rechinger 1971) این گیاه را از آذربایجان غربی (رضائیه) جمع آوری نمود.

: E. nephelochloides Roshev. گونه ۴-۵-۱

Koie(1937) این گیاه را از جنوب غربی ایران جمع آوری و Roshevitz(1945) این گونه را نام گذاری کرده و به شرح و توصیف این گیاه پرداخت. دور از تصور است که (Bor 1970) هیچ اشاره ای به نام این گونه در فلورا ایرانیکا نکرده است، همچنین میین نیز به ذکر نام این گونه نپرداخته است. این گیاه در فلور کشور های همسایه نیز یافت نشده اما شباهت بسیار زیادی به گونه *E. attalica* در ترکیه دارد.

: E. oxyglumis (Boiss.) Roshev. گونه ۵-۵-۱

Boissier (1884) این تاکسون را تحت عنوان *Poa persica* var. *oxyglumis* معرفی کرد. این واریته را گونه *E. oxyglumis* Roshevits (1934) نامید. در شرق، غرب و جنوب قفقاز و در نواحی آسیای مرکزی دیده شده است. در نواحی خشک سنگی و نواحی شنی می روید.

”*E. arundinacea* (L.) Roshev.” گونه Parsa (1950) را برای ایران معرفی نمود اما در بررسی منابع سابقه‌ای از آن یافت نشد.

۱-۶- مشکلات تاکسونومیک:

- ۱- حدود تاکسونومیک این جنس با جنس‌های نزدیک مثل *Festuca* L. و *Poa* L. محدودش است.
- ۲- همچنین قدرت تفکیک صفات به کار برده شده برای جدایی گونه‌ها و واحد‌های فروگونه‌ای در این جنس نیز بسیار پائین می‌باشد.
- ۳- منابع مختلف تعداد گونه‌های متفاوتی را برای ایران ذکر کرده‌اند، به طوریکه (Bor 1970) و میین به ذو گونه اشاره کرده‌اند در حالیکه ۴ گونه از این جنس در ایران وجود دارد.
- ۴- منابع متفاوت سطوح تاکسونومیک متفاوتی برای تاکسون‌های این جنس در نظر گرفته‌اند به طوری که مثلاً Roshevitz (1970) تاکسون *E. persica songarica* را واریته‌ای برای گونه *E. persica* در فلور ایرانیکا و (Davis 1967) در فلور شوروی و (1934) در فلور ترکیه، آن را به عنوان گونه *E. songarica* معرفی کرده‌اند.

۱-۷- اهداف مطالعه:

- ۱- جمع‌آوری نمونه‌های این جنس تا حد امکان و کامل کردن مجموعه هرباریومی مربوط.
- ۲- ارزیابی صفات تاکسونومیک شاخص و کلیدی مورد استفاده در این جنس
- ۳- بررسی و ارائه اطلاعات سیتوتاکسونومی پایه برای این جنس
- ۴- بررسی وضعیت تاکسونومیک این جنس در ایران و کمک به نگارش دقیق فلور ایران.

۱-۸- مواد و روش‌ها:

در بهار و تابستان سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ از نواحی مختلف پراکنش این جنس در ایران نمونه برداری صورت گرفت. علاوه بر این نمونه‌های موجود در هرباریوم گروه زیست‌شناسی دانشگاه اصفهان و هرباریوم باغ گیاه‌شناسی تهران که در سال‌های قبل جمع‌آوری شده بود، نیز مورد بررسی قرار گرفتند (جدول ۱-۱).

جدول ۱-۱: نمونه های هرباریومی و جمعیتی جمع آوری شده جنس *Eremopoa* از ایران نمایش داده شده است. کلیه نمونه هایی با مخفف HUI در جدول مشخص شده اند در هرباریوم دانشگاه اصفهان نگه داری می گردد. نمونه های هرباریومی متعلق به هرباریوم موسسه تحقیقات چنگل ها و مراتع با حرف اختصاری TARI، هرباریوم مرکزی دانشگاه علوم دانشگاه تهران با حرف CHSFT معرفی شده است.

ردیف	محل جمع آوری	ارتفاع از سطح دریا	تاریخ جمع آوری	نام جمع آوری کننده	نام تاکسون	محل نگهداری نمونه
۱	کردستان- ۳۵ کیلومتری سنترج	۱۴۲۹	۱۳۸۹/۵/۴	- رحمانیان- رحیمی نژاد	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI
۲	آذربایجان- ۱۰ کیلومتری بعد از مراغه به ملکان	۱۵۲۷	۱۳۸۹/۵/۷	- رحمانیان- رحیمی نژاد	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI
۳	آذربایجان- ۱۰ کیلومتری پیرانشهر به طرف جلدیان	۱۵۲۵	۱۳۸۹/۵/۶	- سلیمانی- رحیمی نژاد	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI
۴	شهرورد- روستای نکارمن	۲۶۵۰	۱۳۸۹/۴/۸	رحمانیان- مهریان	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI
۵	خوزستان- ایذه	۸۲۰	۱۳۸۸/۱۲/۲۸	- رحمانیان- مهریان	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI
۶	چهارمحال بختیاری- لردگان- خان میرزا- کوه لیshan	-۲۰۰۰ ۲۲۵۰	۱۳۸۸/۵/۱۹	-	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI
۷	اصفهان- سمیرم؛ ونک، شمس آباد	۱۸۵۰	۱۳۸۰/۲/۲۶	پریشانی	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI
۸	لرستان- ۵۰ کیلومتری درود به خرم آباد، گردنه رازان	۲۰۵۰	۱۳۸۹/۳/۲۳	رحمانیان	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI
۹	اصفهان- اقوس	۴۴۲۰	۸۶/۳/۲۴		<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI
۱۰	تهران- ۳۵ کیلومتری آبلی		۱۳۸۸/۲/۲۵	رحمانیان	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	HUI

HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	رحمانیان-مهریان	۱۳۸۸/۱۲/۲۸	۶۳۰	خوزستان-باغملک	۱۱
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	رحمانیان-مهریان	۱۳۸۸/۳/۲۹		فارس-کوهمره سرخی	۱۲
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	- رحمی نژاد	۱۳۸۸/۵/۱۲		آذربایجان- ۱۵ کیلومتری میر آباد	۱۳
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>oxyglumis</i>	- رحمانیان- رحمی نژاد	۱۳۸۸/۵/۱۴		آذربایجان- ۲۰ کیلومتری اشنویه به ارومیه	۱۴
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	- رحمانیان- رحمی نژاد	۱۳۸۸/۵/۱۰		لرستان-بوئین میاندشت والیگودرز(گردنه نوغان)	۱۵
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	- رحمانیان- رحمی نژاد	۱۳۸۸/۵/۱۱	۱۶۴۵	کردستان- ۴۰ کیلومتری دیوان دره از سندج	۱۶
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	آریاوند	۱۳۷۸/۳/۱۳	۱۹۵۰	اصفهان-منطقه حفاظت شده موته	۱۷
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	رحمی نژاد	۱۳۶۱/۳/۲۳	۲۴۰۰	اصفهان-آبشر سمیرم	۱۸
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>oxyglumis</i>	-	۱۳۶۵/۳/۲۴	۲۵۰۰	اصفهان-سمیرم- وردشت-گردنه گلدار	۱۹
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	-	۱۳۸۵/۲/۳۱	۲۶۳۰	اصفهان-خوانسار- گلستان کوه	۲۰
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	-	۱۳۸۵/۲/۲۱	۲۱۸۹	اصفهان- ۲۰ کیلومتری نائین	۲۱
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	رحمانیان	۱۳۸۸/۱۲/۲۶	۵	بوشهر- ۱۵ کیلومتری جاده بوشهر-برازجان	۲۲
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	پریشانی	۱۳۸۱/۲/۲۰	۲۰۰۰	اصفهان- سمیرم- ونک-کوه سیاه	۲۳
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	صاحبی	۱۳۵۹/۱/۱۲		فارس- بندر بوشهر	۲۴
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	صاحبی-نکوئی	۱۳۸۵/۳/۴		اصفهان- پیست دالانکوه	۲۵
HUI	<i>E. persica</i> var. <i>persica</i>	میروکبی	۱۳۷۳/۲/۳۰	۱۷۰۰	اصفهان- تلورد	۲۶